

Протокол

№

гр. София, 24.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **1383** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15.48 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ С. И. С. – редовно, уведомен, явява се лично и с адв. М., с пълномощни по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Главна дирекция „Национална полиция“ - МВР - редовно уведомен, не изпраща представител.

Постъпила молба от юрк. Р. – не прави възражение да бъде даден ход на делото,

СПП – редовно уведомен, не изпраща представител.

Адв. М. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че след предходното съдебно заседание е дадена възможност на ответника за становище.

ДОКЛАДВА становище от юрк. Р. от 24.10.25г., с копие за ответната страна.

ДОКЛАДВА молба от юрк. Р. от 21.11.25г.

ДОКЛАДВА постъпили доказателства – писмено становище от жалбоподателя от днес с приложена практика на ЕСПЧ.

Адв. М. – Няма да соча нови доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЛАГА становищата на страните преди предходното съдебно заседание и днес представените с писменото становище на жалбоподателя.

СЪДЪТ предвид събраните по делото доказателства и липсата на доказателствени искания намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. М. – Моля да се отмени отказа. На л. 3 от писмените бележки на 11.6.25г. на л. по делото 213 се твърди, че ответникът обработва лични данни и постановява отказ, тъй като жалбоподателят е извършил тежко умишлено престъпление - това не е вярно, тъй като по чл. 93 НК тежко умишлено престъпление е това, за което се предвижда наказание лишаване от свобода. Процесните престъпления, посочени при справката от ответника са по чл. 308, ал. 1 НК и чл. 248, ал. 1 НК - до 3 години, поради това имаме по-леко престъпление и с оглед на това ответникът ги използва по неправомерен начин – неправилно преценява, че жалбоподателят е извършил тежко умишлено престъпление.

Предвид практиката, представена днес – безспорна е практиката по делата Марпър против Великобритания, Парузо и М. против Германия и К. против Великобритания, в които се казва, че запазването на ДНК следва да се прилага само за лица, осъдени за престъпления с определена тежест, каквото престъпление настоящото не е. Взето му е не само снимка, пръстови отпечатащи, но и ДНК. По делото К. против Великобритания съдът намира, че представлява нарушение на чл. 8 от Конвенцията и определено дългото съхраняване на ДНК – профили, пръстови отпечатащи и снимка за лице, осъдено за леко престъпление, както е в случая – счита се, че съхраняването трябва да бъде преустановено. Съществува подписана и от България Конвенция №108 на ЕС, която е за защита на лицата с цел неприкосновеност на личния живот. Към нея е приета и препоръка ЕР 87 на Комитета на министрите на съвета на Европа – записано е, че събирането на лични данни за полицейски цели трябва да бъде ограничено само до предотвратяване на реална заплаха или превенция за извършване на престъпление. В Конвенция № 108 има приета препоръка ЕР 92, в която се казва, че проби и тъкани телесни взети за ДНК анализ не трябва да се съхраняват след постановяване на окончателното решение по делото, а в нашия случай са минали години. Следва да бъде заличено това съхранение. В писмената защита на ответната страна се посочват ненужни норми с бланкетен характер, без срок на съхранение. Не се представиха мотиви, които да продължават да съхраняват личните му данни на жалбоподателя. Има решение от 18.12.1997 година по дело С-129/96 на съда в Л., в което се казва, че дори при нетраспониращи директиви държавата членка трябва да се въздържа от прилагане на противоречащо им националното право, именно тези от ЗМВР – позовавал съм се на относими норми на правото на ЕС. Това означава, че европейското право има примат над националното право.

Поддържам изложеното в становището от 13.10.2025 година по доказателства на ответника, че личните данни на жалбоподателя се съхраняват по не особено коректен начин, като служителка С. Б. – представляваща се като системен администратор в полицията вади справки от съда, подписва ги със своя подпис, и тези справки са представени по делото. Това показва, че няма реална защита на личните данни. Тази регистрация трябва да е извършена от криминалист и няма никакви данни кой е в самото дело. Няма никакви данни кой полицейски орган го е извършил. Казали сме, че е СДВР, от тяхна страна няма нищо. Считаю, че това е доказателства за незаконосъобразност на отказа, поради което същият следва да се отмени. Посочвам в писменото становище решение от практиката на ВАС – представям това решение по дело № 6492/21г.

Моля да ми бъде даден срок за писмени бележки. Претендирам разноски. Представям списък.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА от ответника постъпила молба за отхвърляне на жалбата. Претендира се юрк. възнаграждение, евентуално възнаграждение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В залата се явява адв. Т. – процесуалния представител на жалбоподателя.

Адв. Т. – Поддържам казаното от колегата. Да се отмени отказа. Представям списък на разноските.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 14-дневен срок от днес да представят писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16,03ч.

СЪДИЯ:
СЕКРЕТАР: